

Η ΑΞΟΔΕΥΤΗ ΠΑΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ

Ιωάννα Σ. Σκαρλάτου
Ψυχοπαιδαγωγός-Συγγραφέας

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ: Χαμένη παιδικότητα, χαρά, ψυχοκοινωνική εξέλιξη

ΣΚΟΠΟΣ: Να συνεισφέρουμε στη συναισθηματική ρύθμιση των μαθητών μας, αφού πρώτα έχουμε βρει τον δικό μας ρόλο στην τάξη, τη δική μας χαμένη παιδικότητα.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ: Παρατήρηση, Μελέτες Περίπτωσης, Πειραματικές Μέθοδοι

Ζώντας σε μία κοινωνία που βιάζεται να μεγαλώσει! Μία ακόμα διδακτική χρονιά γράφει τον δικό της απολογισμό, αναλογιζόμενη την χαμένη παιδικότητα...

Μαθητές των πρώτων τάξεων του Δημοτικού σχολείου, οι οποίοι έχουν χάσει την παιδικότητα τους, μιλούν, τραγουδούν, ντύνονται, δέχονται και φέρονται όπως οι ενήλικες. Βαδίζουμε μία διαδρομή αναζήτησης της χαμένης παιδικότητας των παιδιών μας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ -ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Στις 23 Σεπτεμβρίου 2011, στη βρετανική εφημερίδα «The Telegraph» δημοσιεύτηκε το άρθρο «Η διάβρωση της παιδικής ηλικίας, 200 ειδικοί αναλύουν τους τρόπους με τους οποίους η παιδική ηλικία παραβιάζεται από μία κατάχρηση προβεβλημένων αγαθών και εθιστικών παιχνιδιών στον υπολογιστή (Clapton, 2015).
- Ο Albert Bandura (1973) εισήγαγε τη μάθηση μέσω της παρατήρησης και μίμησης προτύπου. Οι φυσιολογικές και οι αποκλίνουσες συμπεριφορές μπορεί να εμφανίζονται ως αποτέλεσμα μάθησης μέσω της παρατήρησης ενός ατόμου που τις εκδηλώνει (Bandura, 1977). Ακολουθώντας τη συμπεριφορική προσέγγιση (Feldman 2008/2011) η ανθρώπινη συμπεριφορά διαμορφώνεται με βάση τις περιβαλλοντικές συνθήκες και ενδέχεται να γίνει κατανοητή ως αποτέλεσμα μάθησης.
- Η συναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού συνδέεται με το περιβάλλον και με τις εμπειρίες που βιώνει σε αυτό (Murray & Palaiologou, 2018).
- Οι Σίνκελ και Πένυ Μπράνσον (2011/2018) εξηγούν ότι ο εγκέφαλος πλάθεται, έχει πλαστικότητα και σχηματίζεται ανάλογα με τις εμπειρίες του παιδιού. Κατά συνέπεια, ο τρόπος με τον οποίο οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί ασκούν τον ρόλο τους , συμβάλλει με καθοριστικό τρόπο στη διαμόρφωση του εγκεφάλου, θέτοντας τα θεμέλια της κοινωνικής, συναισθηματικής και νοητικής υγείας του παιδιού.
- Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να συνεισφέρουν στη συναισθηματική ρύθμιση του παιδιού!
- Διαμορφώνοντας ένα θετικό κλίμα διδασκαλίας και αλληλεπίδρασης με τους μαθητές , μπορούν να τους καθοδηγήσουν ώστε να κατακτήσουν την ικανότητα της συναισθηματικής ρύθμισης (Frenzel & Stephen, 2013)
- Για να μπορέσουν όμως να συνεισφέρουν στην συναισθηματική ρύθμιση των μαθητών, θα πρέπει οι ίδιοι να έχουν συνειδητοποιήσει τον ρόλο τους στη σχολική αίθουσα! Να έχουν συνειδητοποιήσει ότι αποτελούν ενεργά πρότυπα για τους μαθητές! Να μάθουν να χαίρονται, να χαμογελούν, να προσπαθήσουν να αγαπήσουν κάθε μαθητή ως ξεχωριστή προσωπικότητα ! Μέσα από τον καθημερινό αγώνα και τις δυσκολίες να στοχεύσουν στη συνάντηση με τη δική τους χαμένη παιδικότητα...τη δική τους παιδική ψυχή!

Βιβλιογραφία:

Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a Unifying Theory of Behavioral Change. Psychological Review, 84.

Clapton, G. (2015). Childhood & Youth. Bristol University Press

Feldman, R. S. (2011). Εξελικτική Ψυχολογία: Δια Βίου ανάπτυξη. Αθήνα: Gutenberg.

Fenzel, A.G., & Stephens, E. J. (2013). Emotions. In N.C. Hall & T. Gretz (Eds.), Emotion, motivation and self-regulation: A handbook for teachers. Bingley:Emerald.

Murray, J., & Palaiologou, I. (2018). Young children's emotional experiences. Early Child Development and Care, 188, 875-878.

Σίνκελ, Ν.Τ., & Πένυ Μπράνσον, Τ. (2018). Τι συμβαίνει στον εγκέφαλο του. 12 επαναστατικές στρατηγικές για να μεγαλώσει παιδιά με ολοκληρωμένη νοητική και συναισθηματική ανάπτυξη (The whole - brain child). Αθήνα: Πατάκης. (Έτος έκδοσης πρωτότυπου, 2011)